

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11Csp/119/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122312953
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2023:6122312953.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v spore žalobcu: Alektum Capital II AG, IČ: CHE 496.825.067, Gubelstrasse 24, 6300 Zug, Švajčiarska konfederácia, právne zast. AGM partners s. r. o., IČO: 47 258 586, Hlavné námestie 3, 811 01 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: N. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX/X, XXX XX W., o zaplatenie sumy 518,80 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Nepriznáva sa žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom doručeným upomínaciu súdu domáhal, aby súd uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 518,80 Eur spolu s príslušenstvom a trovy konania.

2. Svoju žalobu odôvodňoval tým, medzi spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, s.r.o., Bratislava a žalovanou bola uzatvorená Zmluva o poskytovaní verejných služieb č. 30920251, ktorej predmetom bolo poskytovanie verejných elektronických komunikačných služieb pre žalovanú a spolu s tým súvisiacich služieb za podmienok bližšie špecifikovaných v zmluve. Spoločnosť na základe zmluvy poskytovala k užívaniu žalovanej predmetnej služby, za ktoré jej boli vystavené faktúry v celkovej výške 518,80 Eur, ktoré do dnešného dňa neboli uhradené ani len čiastočne. Z uvedených dôvodov prišlo k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi Spoločnosťou a žalovaným. Spoločnosť následne predmetnú pohľadávku vo výške 518,80 Eur postúpila na žalobcu, pričom žalovaná bola o postúpení svojej pohľadávky oboznámená Oznámením o postúpení pohľadávky. Žalobca následne vyzval žalovanú na zaplatenie predmetnej pohľadávky s príslušenstvom, k uhradeniu ktorej do dnešného dňa neprišlo.

3. Upomínací súd vo veci vydal dňa 23.05.2022 platobný rozkaz sp.zn. 18Up/607/2022, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanej do vlastných rúk. Keďže žalobca na výzvu Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 10 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku, Okresný súd Banská Bystrica postúpil podľa § 10 ods. 3 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní vec tunajšiemu súdu ako súdu príslušnému podľa Civilného sporového poriadku.

4. Žalovaná je hlásená k trvalému pobytu na adrese W. XXX evidovanej v Registri obyvateľov Slovenskej republiky. Súdu sa nepodarilo doručiť žalobu žalovanej na túto adresu, ani zistiť terajší skutočný pobyt žalovanej šetrením v dostupných registroch, dotazom na Obec W. a Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves. Preto v zmysle § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu a to dňa 13.01.2023. V zmysle uvedeného ustanovenia sa tak žaloba, ako aj listinné dôkazy s ňou predložené, považujú za doručené

žalovanému po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia. Žalovaná sa napriek výzve súdu k podanej žalobe v stanovenej lehote nevyjadrila.

5. Žalovaná sa napriek výzve súdu k podanej žalobe, ktorá jej bola doručovaná spoločne so žalobou, prílohami a procesným poučením v stanovenej lehote nevyjadrila, neprodukovala žiadne prostriedky procesnej obrany. Súd však a to práve v spotrebiteľských sporoch, nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (por. uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS/246/2019).

6. Uznesením sp.zn. 11Csp/119/2022-47 zo dňa 24.10.2022 teda súd vyzval žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení týkajúcich sa preukázania jeho aktívnej vecnej legitímácie v spore, predovšetkým preukázanie splnenia povinnosti podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 30920251.

7. Písomným podaním doručeným súdu dňa 14.11.2022 žalobca na výzvu súdu oznámil, že predchodca žalobcu oznámil postúpenie pohľadávky žalovanému dňa 30.04.2020, a to Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.04.2020 v ktorom mu uviedol, že jeho pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými, prešla dňa 01.04.2020 do vlastníctva spoločnosti Alektum Capital II AG.

8. Vo veci sa jedná o spor, kde si žalobca žalobou uplatnil nárok zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Ide zároveň o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- Eur. Vzhľadom k tomu súd vo veci nenariadil pojednávanie. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania. V súlade s ustanovením § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku súd oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu v zákonnej lehote najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku, ktorý bol verejne vyhlásený dňa 22.02.2023. Sporové strany na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

9. Po oboznámení sa s obsahom predložených listinných dôkazov predovšetkým Zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 20.02.2018, s faktúrami č. 1802218610 zo dňa 25.02.2018, č. 1803203664 zo dňa 22.03.2018, č. 1804203438 zo dňa 23.04.2018, č. 1805209876 zo dňa 24.05.2018, č. 1806210255 zo dňa 22.06.2018, č. 1807213258 zo dňa 24.07.2018, č. 1808213144 zo dňa 22.08.2018, č. 1809212897 zo dňa 24.09.2018, č. 1810224447 zo dňa 24.10.2018, č. 1811211321 zo dňa 22.11.2018, č. 1812210475 zo dňa 20.12.2018, s Odstúpením od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 19.11.2018, s Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.04.2020, s poslednou výzvou na zaplatenie dlhu zo dňa 18.03.2022, súd zistil nasledovný skutkový stav:

10. Právny predchodca žalobcu, DIGI SLOVAKIA, s. r. o., so sídlom Röntgenova 26, 851 01 Bratislava, uzavrel so žalovanou dňa 20.02.2018 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. 30920251, na základe ktorej právny predchodca žalobcu žalovanej poskytoval pôvodne službu Satelitnej televízie "SATELIT Štandard" a "SATELIT Extra HU+" v súlade s podmienkami uvedenými v tejto zmluve, pričom jej poskytoval aj ďalšie služby spočívajúce v nájme Koncového zariadenia (prvé, druhé a tretie zariadenie HD STB), výpožičke smart karty (3 ks), diaľkového ovládača (3 ks), konzoly (1 ks), satelitnej antény (1 ks), zdrojového kábla, adaptéra (3 ks) a scart kábla (3 ks), ktoré žalovaná prebrala pri podpise uvedenej zmluvy. V rámci kampane ZIMA 2018 - SATELIT Štandard sa jej tiež zaviazal poskytovať 100 % zľavu zo Základnej inštalácie technikom vo výške 50,- Eur a Aktivačného poplatku 30,- Eur, Základný balík SATELIT Maxi počas prvých 3 mesiacov doby viazanosti za akciový mesačný poplatok vo výške poplatku za základný balík SATELIT Štandard určený podľa aktuálneho Cenníka, Extra balík SATELIT Extra HBO počas 1. mesiaca viazanosti bez poplatku a službu mobilnej televízie DIGI GO na obdobie 3 mesiacov bez poplatku. Za stratu, nevrátenie alebo poškodenie každého z poskytnutých zariadení zo strany účastníka vzniklo podniku podľa bodu 2 zmluvy právo na zaplatenie pokuty.

11. Žalovaná riadne a včas neuhrádzala právnenému predchodcovi žalobcu poskytnuté služby, ktoré jej boli vyúčtované faktúrami:

č. 1802218610 zo dňa 25.02.2018 na sumu 18,90 Eur so splatnosťou 10.03.2018,

č. 1803203664 zo dňa 22.03.2018 na sumu 18,90 Eur so splatnosťou 10.04.2018,

č. 1804203438 zo dňa 23.04.2018 na sumu 20,90 Eur so splatnosťou 10.05.2018,
č. 1805209876 zo dňa 24.05.2018 na sumu 6,- Eur so splatnosťou 10.06.2018,
č. 1806210255 zo dňa 22.06.2018 na sumu 6,- Eur so splatnosťou 10.07.2018,
č. 1807213258 zo dňa 24.07.2018 na sumu 6,- Eur so splatnosťou 10.08.2018,
č. 1808213144 zo dňa 22.08.2018 na sumu 6,- Eur so splatnosťou 10.09.2018,
č. 1809212897 zo dňa 24.09.2018 na sumu 6,- Eur so splatnosťou 10.10.2018,
č. 1810224447 zo dňa 24.10.2018 na sumu 6,- Eur so splatnosťou 10.11.2018,
č. 1811211321 zo dňa 22.11.2018 na sumu 9,60 Eur so splatnosťou 10.12.2018. Poslednou faktúrou č. 1812210475 zo dňa 20.12.2018 právny predchodca žalobcu vyfaktúroval žalovanej sumu 414,50 Eur, ktorá predstavovala súčet v uvedenej faktúre bližšie účtovaných položiek a síce aktivačného poplatku za STB v sume 26,50 Eur,
položky " Diferenciácia Základný balík na Maxi" v sume 3,30 Eur,
položky " Doplatok Extra HBO" v sume 6,- Eur,
pokuty za nevrátenie Scart/HDMI kábla (3 ks) spolu 9,- Eur,
pokuty za nevrátenie Diaľkového ovládača (3 ks) spolu 30,- Eur,
pokuty za nevrátenie Koncového zariadenia (3 ks) spolu 150,- Eur,
pokuty za nevrátenie Smart karty (3 ks) spolu 59,70 Eur,
pokuty za nevrátenie Zdrojového kábla (3 ks) spolu 30,- Eur,
pokuty za porušenie záväzku viazanosti 50,- Eur a
položky " Základná inštalácia technikom v sume 50,- Eur, vrátane DPH.

12. Písomným prípisom zo dňa 19.11.2018 označeným ako "Odstúpenie od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb" právny predchodca žalobcu odstúpil od predmetnej zmluvy o poskytovaní verejných služieb a to s účinnosťou k 30.11.2018 z dôvodu nezaplatenia ceny za poskytnuté služby ani do 60 dní po ich splatnosti. Zároveň jej mal oznámiť, že aktuálny záväzok k dátumu vyhotovenia uvedeného prípisu činil sumu 94,70 Eur, ktorý žiadal uhradiť. Tiež ju upozornil na jej povinnosť vrátiť technické zariadenia, ktoré má v nájme v lehote 15 dní odo dňa ukončenia zmluvného vzťahu a s upozornením, že v prípade ich nevrátenia má právny predchodca nárok na uplatnenie zmluvných pokút, ktoré jej bližšie uviedol v uvedenom prípise. Žalobca nepreukázal, kedy bolo uvedené odstúpenie od zmluvy žalovanej doručené, resp. či jej vôbec bolo doručované.

13. Oznamením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.04.2020 predchodca žalobcu oznámil žalovanej postúpenie jeho pohľadávok v celkovej výške 518,80 Eur žalobcovi s tým, že k uvedenému postúpeniu malo dôjsť Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.04.2020. Žalobca nepreukázal, kedy bolo uvedené oznámenie žalovanej doručené, resp. či jej vôbec doručované bolo.

14. Poslednou výzvou na zaplatenie dlhu zo dňa 18.03.2022 žalobca vyzval žalovanú na úhradu sumy 616,20 Eur, pozostávajúcej z istiny vo výške 518,80 Eur, úrokov vo výške 79,40 Eur a inkasných poplatkov vo výške 18,- Eur a to v ten istý deň. Žalobca nepreukázal, kedy bola uvedená výzva žalovanej doručená, resp. či jej vôbec doručovaná bola.

15. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17. Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

20. Podľa ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

21. Podľa ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

22. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

23. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

24. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

25. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

26. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

27. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

28. Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 písm. a/ zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

29. Podľa ustanovenia § 43 ods. 12 písm. a/, b/ zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, účastník je povinný používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb a platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

30. Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo

poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

31. Podľa ustanovenia § 44 ods. 11 písm. b/ zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podnik môže odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

32. Podľa ustanovenia § 44 ods. 15 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, odstúpením od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane, ak nie je v odstúpení uvedený neskorší deň; po tejto dobe nemožno účinky odstúpenia od zmluvy odvolať alebo meniť bez súhlasu druhej strany.

33. Zmluva o poskytovaní verejných služieb č. 30920251 zo dňa 20.02.2018, na základe ktorej právny predchodca žalobcu žalovanej poskytoval elektronické programy služieb je zmluvou spotrebiteľskou, a preto sa na ňu vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z obsahu tejto zmluvy je zrejme, že ide o formulovanú zmluvu pripravenú vopred právnym predchodcom žalobcu, ktorý pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti. Žalovaná pri uzavretí tejto zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej resp. podnikateľskej činnosti a túto zmluvu uzatvorila ako fyzická osoba. Spotrebiteľské zmluvy sú zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačенých tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Uvedené je zjavné aj v prejednávanej veci. Súd preto posudzoval vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský a v nadväznosti na to aplikoval naň aj príslušné ustanovenia zákonov upravujúce otázky ochrany spotrebiteľa.

34. Prioritne sa súd zaoberal otázkou vecnej legitímácie žalobcu, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi pôvodným veriteľom žalovaného a žalobcom.

35. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitímovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitímovaný) por. (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22.11.2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9). Z uvedenej definície vecnej legitímácie je zrejme, že stranou sporu môže byť ktorákoľvek fyzická, či právnická osoba, ktorá podá žalobu resp. voči ktorej je žaloba podaná. Uvedené však neznamená, že táto strana sporu je aj v konaní vecne legitímovaná t.j. že je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia resp. hmotnoprávnej povinnosti. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je pritom rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy to, či účastníkom objektívne je alebo nie je.

36. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.06. 2010, sp.zn. 2Cdo 205/2009).

37. V danom prípade podľa názoru súdu nebolo preukázané, že medzi obchodnou spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, s.r.o. ako pôvodným veriteľom pohľadávky a jej príslušenstva, ktorej úhrady sa voči žalovanej v tomto spore domáha žalobca, a samotným žalobcom došlo k platnému postúpeniu uvedenej pohľadávky.

38. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávacom prípade je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor. Zároveň ďalšími zo zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami), ktoré musí veriteľ splniť prv, než pristúpi k postúpeniu pohľadávky, je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy telekomunikačného podniku dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovu nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené (a to už pri podaní žaloby) v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky telekomunikačného podniku na tretiu osobu, nakoľko zákon o elektronických komunikáciách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku.

39. Ide o postup obdobný ako v prípade postupu podľa § 92 ods. 8 tretia veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v prípade nedodržania ktorého u bánk je pochybenie takéhoto postupu sankcionované neplatnosťou prípadného postúpenia takejto pohľadávky (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018).

40. V danom spore žalobca síce súdu predložil prípis zo dňa 19.11.2018 adresovaný žalovanej a označený ako "Odstúpenie od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb", ktorý okrem iného mal aj predstavovať výzvu na úhradu dlžnej sumy 94,70 Eur, avšak zároveň nepreukázal a to napriek písomnej výzve súdu, kedy bol vyššie uvedený prípis jeho právneho predchodcu žalovanej doručený, resp. že bol vôbec doručovaný (t.j. daný na poštovú prepravu).

41. Ako už súd vyššie uviedol podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR v prípade obdobného znenia zákona o bankách jednou zo základných požiadaviek k tomu, aby pohľadávka voči žalovanej mohla byť z banky (v tomto spore teda telekomunikačného podniku) postúpená na tretí subjekt, je splnenie podmienky, že žalovanej bola výzva na splnenie jej omeškaných úhrad voči banke (v tomto spore teda telekomunikačnému podniku) preukázateľne zaslaná (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018).

42. Podľa názoru súdu je takýto výklad textu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách aplikovateľný aj na výklad ustanovenia § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom v čase, kedy bola uzavretá Zmluva o poskytovaní verejných služieb medzi spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, s.r.o. a žalovanou. Týmto smerom sa ubera aj rozhodovacia činnosť všeobecných súdov SR (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/151/2018 zo dňa 19.09.2019, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5CoCsp/68/2021 zo dňa 19. júla 2022).

43. Táto požiadavka preukázateľného doručovania uvedeného prípisu žalovanej v konečnom dôsledku vyplýva aj zo samotného zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. takáto výzva na splnenie dlhu zo strany žalovanej pred postúpením uvedenej pohľadávky musí mať písomnú podobu, pričom v prípade, že sa táto písomná výzva právneho predchodcu doručovala žalovanej ako tzv. kvalifikované oznámenie, musela sa jej buď doručiť, čo by potvrdzovala ňou podpísaná doručka, alebo vrátiť tomuto predchodcovi ako nedoručená zásielka s informáciou o jej o uložení a nevzdvihnutí si žalovanou.

44. V prípade ak sa doručovala ako tzv. bežné oznámenie, žalobca nepreukázal jej doručenie judikatúrou najvyššieho súdu akceptovanou fikciou doručenia. Podľa tejto sa listiny považujú za doručené do sféry ich adresáta momentom ich uloženia do poštovej schránky žalovaného, resp. vhodenia oznámenia o uložení tejto zásielky na poštu do poštovej schránky s možnosťou si jej vyzdvihnúť v odbernej lehote (por. uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016 a uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010), pričom v tomto spore sa nepreukázalo splnenie žiadnej z uvedených podmienok.

45. V tejto súvislosti súd uvádza, že podľa platnej judikatúry v prípade sporu o doručenie písomnosti dôkazné bremeno o doručení písomnosti zaťažuje odosielateľa (porovnaj Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp.zn. 5 Cdo 36/2020).

46. V závere poznamenáva, že sprísnená ochrana spotrebiteľa vyžaduje, aby sa v prípade, ak sú dané pochybnosti o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia predmetnej Zmluvy o poskytovaní verejných služieb medzi právnym predchodcom žalobcom a žalovanou, použil výklad, ktorý je pre

spotrebiteľa priaznivejší. Je nepochybné, že výklad, v zmysle ktorého, pokiaľ sa riadne nepreukáže splnenie všetkých podmienok na postúpenie pohľadávok vedených voči jej osobe z telekomunikačného podniku na súčasného žalobcu je priaznivejší a je na mieste ho aplikovať.

47. Aj keby teda žalobca preukázal odoslanie predmetného prípisu vykonaného v súlade s § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., nebolo túto fikciu o doručení považovať za smerodajnú, nakoľko súdna prax zaujala k takémuto postupu odmietavé stanovisko. Podľa judikatúry najvyššieho súdu dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručenu len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Podľa tohto názorového prúdu fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t.j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok (porovnaj bod 11.3 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020).

48. Vzhľadom na vyššie uvedené tak nebolo preukázané splnenie podmienok uvedených v § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., na základe ktorých by sa dalo postúpenie pohľadávok voči žalovanej, ktoré sú predmetom tohto sporu, z postupcu na žalobcu (ako postupníka) považovať za súladné so zákonom, a teda za platné .

49. V tejto súvislosti súd tiež poukazuje aj na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, ktorý pripúšťa možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky.

50. Súd tiež poznamenáva, že ani samotné relevantné oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky v prípade spotrebiteľských sporov, čo rovnako v tomto spore nebolo preukázané, bez ďalšieho nezakladá aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd nemá povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Ak totiž bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa (por. bod 24 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018).

51. Na základe vyššie uvedeného teda súd konštatuje, že v prípade pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, vzhľadom na nesplnenie podmienok vyžadovaných § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách zo strany predchodcu žalobcu vo vzťahu k žalovanej nie je cesia tejto pohľadávky podľa tohto osobitného predpisu dovolená, čo ma za následok, že Zmluva o postúpení pohľadávok v časti týkajúcej sa pohľadávky obchodnej spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s.r.o. voči žalovanej, ktorá pohľadávka je predmetom tohto sporu, je absolútna neplatná pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Ak totiž dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.

52. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto súd žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v celom rozsahu zamietol.

53. Po preukázaní nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore, sa súd vecným preskúmaním merita sporu nezaoberal.

54. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

55. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

57. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

59. Podľa článku 4 ods. 1 a 2 Základných princípov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

60. O trovách konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkami 4 Základných princípov CSP teda prihliadajúc na pomeru jeho úspechu strán v spore ako aj skutočnosť, že si úspešná strana v spore nárok na náhradu trov konania neuplatnila.

61. Súd pri posudzovaní uvedeného úspechu vzal na zreteľ skutočnosť, že pomer úspechu žalovanej bol 100 %. Žalovanej ako úspešnej strane sporu by tak vznikol nárok na plnú náhradu trov konania.

62. V danom spore si však žalovaná trovy konania neuplatnila a ani nebola nijako procesne aktívne činná. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem.

63. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo analogia iuris). Súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne ďalším rozhodnutím o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnená žalovaná síce bol úspešná v spore, avšak náhradu trov konania si neuplatnila, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

64. Súd preto rozhodol tak, že žalovanej ako úspešnej strane sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v štyroch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané (§ 127 a § 363 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilný sporový poriadok).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.